

таких важелів як пільгові кредити на здійснення водоохоронних заходів, платежі за екосистемні послуги, податкові пільги, виплати з екологічних фондів, дадуть змогу істотно підвищити роль екологічного фактора у процесі водокористування.

Список використаних джерел

1. <https://desna-buvr.gov.ua/diyalnist/upravlinnya-vodnymy-resursamy/monitoryng-poverhnevnyh-vod/>
2. <http://monitoring.davr.gov.ua/EcoWaterMon/GDKMap/Index>

Ткаленко С. І., доктор економічних наук, професор
*ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна*

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В УМОВАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

В сучасних умовах глобалізації на світових ринках зростає конкурентна боротьба між суб'єктами бізнесу з метою збільшення своєї частки та прибутку. Одним з елементів конкурентних стратегій для бізнесу в умовах забезпечення сталого розвитку є сучасна система управління якістю, що постійно вдосконалюється. Зростання ролі якості продукції призводить до зростання конкуренції на міжнародних ринках, що вплинуло на політику компаній щодо можливостей переходу до єдиної, комплексної системи управління якістю. Така система управління якістю вимагає формування науково-обґрунтованої та ефективної системи виробничого менеджменту на підприємстві.

Система управління якістю орієнтована на підвищення якості продукції та менеджменту на виробництві та сприяє підвищенню конкурентоспроможності продукції, й загалом компанії в умовах забезпечення сталого розвитку. До основних принципів забезпечення системи якості компанії як фактору підвищення конкурентоспроможності є:

- по-перше, лідерство, як керівника, так і персоналу, сприяє узгодженню стратегії розвитку компанії, політики на внутрішньому та зовнішньому ринках, виробничих процесів та ресурсів;

- по-друге, процесний підхід, що передбачає оптимізацію системи управління компанією, продукцією, і сприяє досягненню результативності та ефективності;

- по-третє, управління взаємовідносинами для забезпечення сталого розвитку, що досягається за умов належних відносин з зацікавленими сторонами, зовнішніми стейкхолдерами, що здійснюють вплив на результат діяльності компанії;

- четверте, підвищення ефективності прийняття рішень, які сприятимуть зростанню прибутковості в умовах забезпечення сталого розвитку;

- п'яте, постійне вдосконалення діяльності, що може бути досягнуто на основі постійної підтримки системи забезпечення якості та своєчасного реагування на внутрішні та зовнішні умови, зміни, що призводять до створення нових можливостей у діяльності компанії;

- шосте, персонал, який має бути компетентним та вмотивованим, який сприятиме досягненню мети, зростання та прибутковості у діяльності компанії;

- сьоме, орієнтація на клієнта, що в умовах забезпечення сталого розвитку вимагає врахування поточних та майбутніх потреб усіх зацікавлених сторін.

Для підтвердження забезпечення системи управління якістю компанії усього світу прибігають до отримання відповідних сертифікатів, що підтверджують їх належну стратегію розвитку в умовах забезпечення сталого розвитку та сприяють зростанню їх міжнародної конкурентоспроможності.

Запровадження систем управління якістю в компаніях дозволяє не лише підвищити ефективність а прибутковість, а й організувати процеси усієї роботи на більш вищому

рівні якості. Сучасні вимоги підвищення якості продукції у різних секторах економіки засвідчують більш високий рівень ефективності системи виробничого менеджменту та високий рівень науково-обґрунтованої стратегії розвитку компанії. Отже, система управління якістю у виробничих компаніях включає усі процеси виробництва і менеджменту, а саме, вимоги до сировини, матеріалів, напівфабрикатів, увесь технологічний процес, виробниче середовище, інфраструктури компанії, вимоги до персоналу, врахування потреб зацікавлених сторін та стейкхолдерів тощо.

Активну роль у системі управління якістю, імплементації системи та постійного її вдосконалення відіграє вище керівництво, його лідерська позиція. Саме вони підтримують систему управління якістю в компанії на належному рівні, сприяють формуванню команди, зацікавленості персоналу. Саме керівництво проводить моніторинг системі управління якістю з метою визначення можливостей для постійного вдосконалення самої системи, виробничих та інших процесів у компанії, та продукції.

Проведені дослідження у цьому напрямку довели, що імплементація системи управління якістю з метою підвищення міжнародної конкурентоспроможності вимагає підтвердження якості процесів менеджменту, виробництва у відносності до міжнародних стандартів, що гарантуватиме високий рівень якості виробленої продукції на кожному етапі її виробництва та безпечність її для споживачів. Імплементація міжнародних стандартів якості та забезпечення системи управління якістю надасть вітчизняним компаніям усіх секторів економіки ряд конкурентних переваг як на національних, так і міжнародних ринках та впевненість у виробництві безпечної та якісної продукції, що відповідає міжнародним стандартам. За таких умов вітчизняні компанії отримують переваги серед конкурентів та посядуть належне місце у конкурентній боротьбі на міжнародних ринках.

Хоменко І. О., д.е. н., професор

Національний університет «Чернігівська політехніка»

Волинець Л. М., к.е.н., доцент

Національний транспортний університет

Сопоцько О. Ю., к.е. н., доцент

Національний транспортний університет

ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Початок воєнних дій в Україні вплинув на багато секторів економіки, в тому числі й на перевезення вантажів. Перед учасниками логістичного ринку виникли нові проблеми, які потребують вирішення. В Україні ефективного логістичного забезпечення має залишатись на високому рівні, особливо у умовах воєнного стану.

Перше, на що необхідно звернути увагу, на те що частина шляхів сполучення виявилась зруйнованою, або заблокованою – морські порти. Також, став ускладнений доступ до складів на яких зберігаються товари та частина складів була знищена. Відповідно, це все вплинуло на вартість доставки, багато маршрутів стали довгими та дорожчими через об'їзди.

Підприємства були змушені перебудувувати маршрути доставки, здійснювати пошук нових постачальників, на зміну тих, із якими співпраця стала неможливою через їх повне знищення або неможливістю організувати доставку із певного регіону. Таким чином, на полицях магазинів з'явилися нові товари, можливість яких була доставити. Наслідком цього стала поява нових маршрутів перевезення та вимог до логістичного обслуговування таких маршрутів.

Частина підприємств-перевізників понесла збитки через те, що підприємства почали перебудувувати свої ланцюги постачань. За умов нестабільної ситуації в країні,